

V, 85^a

V, 85^a

Viertes
Ernsthaftes
und
vertrauliches

Lauren-Gespräch

gehalten
zu S.

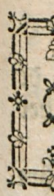

7 5 7.

doch
brab
dat
nacht
ren,
mis,
ader
wat
n?
anke
i dy
bder
em,
fen,
dat
friet
dat

Handwritten text in Gothic script, including a large decorative initial 'G' and a decorative line of dots.

Rob
tr
un
he
ge
Jer
pe
Rob
C
Jer
so
he
gu
ju
vi
ze
m
m
au
he
un
m

Erster Auftritt.

Kobes Range und Jermies.

Kobes Range. **J**ermies, een Wördken in Ver-
truen! Ma! my keen Jks vörn U! sege my
uprichtik, hest du klaren Wien ineschent, oder
hest du dat groote Meker een Betken to Hülpe
genovahmen.

Jermies. Een Betken kan nich schoaden! Klim-
pern hört ock met tom Handwerck.

Kobes Range. Wu ginck et denn egentlick to?
Segge 't man he, et bliewet unner uns.

Jermies. Wy woaren unser balle noch eenmoahl
so veele as Naber Flicken syne Lude, un wy
hadden uns nah unse olle Wiese up luuter
groote Mulhüwels gestelt, un as Flickens Offen-
jungens rup kladdern wullen, so schmeten wy se
vörm Dez, dat se arscheling wedder torügge pur-
zelden. Wy woaren awers keene Narren dat
wy hinger se drin geloopen weeren. Se hadden
mögt ehre olle Mucken fryen, un hadden uns
äwer Stock un Block torügge gefenzelt. Se
hadden so schonts broave Ribbenstöde unner uns
utedeelt; un wen ehre noch eskliche mehre west
weeren, so sülde et harte hollen hebben, dat

wy den Plaz behollen hadden. Denn up de eene Siede löp alles dörch enanner, as wenn der Wulf unner de Echoape kümmt.

Kobes Ranze. Dat mag syn as't will! Ehre noog vört eerste, dat man nich alle geloeven syn, un dat jy doch in so wiet den Plaz behollen hebben. Et werd nu all better gahn.

Zweyter Austritt.

Kobes Ranze und Jost Elsebier.

Kobes Ranze. Na! bist du all wedder hie Elsebier? brengst du wat goods?

Jost Elsebier. I we wolde wat schlimmet bringen, dat kümmt woll von süßwest! Ein wy nich brave Keerls, wy hebben Flinckens Tuhn innen huen un hebben all een groot Fleck Goorren weggenohmen.

Kobes Ranze. Wat segt den Naber Gürgen syn Casper daerto.

Jost Elsebier. I de macht uns allerweens Ruem, wo wy hen foahmen. Eenswiele wolde he sich tor Weere setten, awer he make balle wedder met de Kreevte Gesellschaft un ärwerket uns by nae dat ganze Gehöfte.

Kobes Ranze. Dat is brav!

Jost Elsebier. Nich woahr? Nu sall Naber Flinck balle to Krüße krupen? Sa! Sa! da werren wy unse Freede seen.

Kobes Ranze. Dat dencke ick ock; assünders wo Ruhme Liese eere Lide em brav upt Leder gaen, dat sin so halve Dürvels, de eenen by lebenigen Liewe upstreten!

Jost

Jost Elsbier. Proesse Mahldiet! Ick mach nich meteeten, dat Hapfen is my to fett.

Kobes Ranze. Ei da kummt Alex Brüsener! lat sien wat de goods brengt, he siet recht upgerieint ut.

Dritter Austritt.

Kobes Ranze, Alex Brüsener, und Jost Elsbier.

Alex Brüsener. Hey sa! sa! Nu hebben wy de Ratte im Sack.

Kobes Ranze. Geit et good?

Alex Brüsener. Och! et mut gaen! Unse Apegrim is schoon een groot Stücke in Naber Flinkens Goorten drinne; un radet alle Böme met Strunck und Steel ut, un sengt un brennt wo he hen kummt.

Kobes Ranze. Och! dat is brav! awers set sief den keener to Weere?

Alex Brüsener. I! jo! do was so een olle Meyer, met ehliche Offenjungens un Peere Knechte, de neckte unse Lude balle hie balle do, awers unse Apegrim de war nich ful, he leet fuchs ehliche breete Groawens macken, un stellte sief met syne Lude drinne. De olle Meyer woar awers doch so Eecke, dat he met syne Hand vull Lude anes stroaken kam, un unse Lude ruter jaen wulle, awers de hieten eem brav wellkoamen.

Kobes Ranze. Muste he riet ut nehmen?

Alex Brüsener. I! dat känen jy ju wol lichte vör stellen; Et woard nich lange, so waar he äwer Berg un Doal! Un de unse Lude kriegten, de heb-

ben se dat Läder düchtig utgarbt, un splinter-
fasen naefig uttreckt.

Kobes Range. Dat gestae ick! beter hadde ick't
my nich vörstellen können! Nu geit et van allen
Sieden! help man brav schuben, min lewe Brü-
sener, dau saß nich to fort daerby kahmen.

Alex Brüsener. Wosör sorgstu? Ich werre nich
schloapen, wenn ick trincken will.

Kobes Range. Good! good! Ich verstae dat
Lattin schöns.

Jost Elsebier. Weer'n jy wat? lat uns noch
eens tohope drincken, ick werre ju so in esliche
Dae nich wedder sprecken.

Kobes Range. Worümme denn?

Jost Elsebier. Ich will morgen na de Stadt gaen,
un my een nie Foderhemme köpen, un mynen
Fils farben loaten.

Kobes Range. Kanst du denn dat van dien
Lohn bestrieden?

Jost Elsebier. I wenn dat uck nich recken wull,
so hebbe ick schons annertweens Noath geschafft. Ich
hebb my een hüpsch Knitschilcken Pennige un
Fleddermüse sammelt. Wy hebben wacker Aep-
pel un Plumen in Naber Flincken und Naber
Gürgens Goorten geschöddelt un verköpt.

Kobes Range. Jo jo! de Kniffen verstae ick
all; et müste een schlechter Broaden sin, da
nich wat afdrippen südde. Awers weer wird
den de Stell vertreeden?

Jost Elsebier. May Rizzebold, un de ward se
ock woll ene Wiele behullen.

Kobes Range. Worümme denn dat?

Jost Elsebier. Ich weet et sülwst nich recht, he het
Naber Gürgen siene Lude van dat kleen Inselken
runnet

runner ejaet, dat se sich togeegnet un ðummer drup
geangelt hebben. Dat Dink het een groot Speck-
tackel in unse Huf 'emackt, unse Mäckens hebben
em eenen grooten Koocken gebackt, as he torügge
kam, un wo mi recht is, so nanden se et eene Po-
stuse, un do werren den Düwel un sine Groot-
Mooder vor Schnörklicken drup un drüm rümmer.
Kort um; he häd sich daddreh so inneschoostert by
Bedder Schlau, dat he myne Stelle hebben sall.

Kobes Ranze. J! Nu! lat man goot syn, dau
hest jo dien Büdelken goot espickt! velleicht het
he et ock nödig?

Jost Elsebier. Jck segge jo doch man so! he bruckt
et frylich ock; he is noch van de leste Kermesse es-
liche Sache im Kroge schüllig; un wer weet wu he
süster noch Bähre angebungen häd; denn sienen
Koorpumpus let he nich gern wat afaen.

Alex Brüsener. Rümmt de Rizebold man alleene?

Jost Elsebier. Ne! Springefeld mut noch met
gaen, un met eslichen van unse Lüde, un met alle
Halfbuerjungens, de up Flinken schwörig sin,
geradet wees nah Ostens Goorten to ylen, un
de Paar Nasewieseckens, de noch drüm rümmer
wancken, un Unheel aurichten, to verjaen.

Kobes Ranze. Dat is schön! dat hebben wy
lange schon'e wünscht.

Bierter Auftritt.

Der Wirth, Trewes und Jochen, Flinkens Knechte.

Der Wirth. J! J! wenn sy doch een Klein
Betken ehr koamen weeren! allewiele is Kobes
Ranze

Ranke, Jost Elsbier und Alex Brüsener weg-
egaen. De hebben recht uppeschneden, dat de
Balkens knackten.

Trewes. Jo! Jo! dat känen se meesterlic!
Et borgt immer eener den annern dat groote
Mezer. Wat segten se denn.

Der Wirth. J! wenn man dat hunnerste Deel
woahr weere, so hadden se ju all lange met
Huth un Haare uppsetren.

Trewes. Ho! ho! met'en Mule! wenn't gebroas
dene Duwen weeren! groote Worde un fleene
Feddern gaen veele up een Pund! Wer hadde
den dat gröbste Muel?

Der Wirth. Oh! se schlaen alle dree nich schlimm
by! Awers wenn ick affünders Kobes Ranken
glöwen fall, so mut ju lippelt Dummeling der
moaten toedrucken hebben, dat jy vör immer
nog dran hebben.

Trewes. De macken immer ut de Mügge een Ele-
fantn, ick bin met daerby west; und hebbe Gott
Lob ock twee Ogen. Vort eerste hadden se sich alle
hope up groote Nullhüwels hennestelt, dat se an
uns rup reecken un uns groode in de Ogen kiecken
kunden, un wenn wy man nich so een kleen Höp-
fen 'ewesen weeren; so hadden se datmoahl ock
wedder Hacken Geld betoahlen süllen. Se woaren
jo all so verdukt, dat se nich de Kurrasche hadden,
hinger uns drin to foamen, un dancken Gott dat
wy se mant unneschbaren leeten.

Jochen. Un wat segte den Alex Brüsener? wenn
de de Neese een betken begoaten had, so kann eens
kum dat hunnerste Wort glöwen.

Der Wirth. He segte dat Apegrim in juen Goo-
ten husede, as wenn he dat ünnerste barwen feeren
wulle.

wulle. Se hadden ju wer wet wu wiet fort
'ejaet un jue Lüde de se uppefanget, tracteerden se
as de junge Düwels.

Jochen. Dat erst un dat lezte is woahr; awers
dat brenget se schlechte Ehre. Sengen un Bren-
nen is keene Kunst dat kânen de Nordbrenners
ock; un met Menschen ümme gahn, as en dull
Höft Beh, ümm den Börtrog werd se keens be-
nieden. Wenn se uns awers so wiet 'ejaet heb-
ben, worümme loopen se denn wedder torügge as
wenn enn de Köppe brennden? Un schmieten Thun-
stacken, Riddel un allen Henger van sief, dat se
man recht riedut nehmen kânen? Bellichte heb-
ben se dat Morgenbrod to Huse vergeten.

Trewes. Un Jost Essebier werd wisse siene veer
Pennige ock daerto gegeben hebben; de het üm-
mer dat groote Mezer in de Ficke. Dat is en
Aerbsstücksgen van siene Groot, groot Eldern.

Der Wirth. Dat kânn jy lichtlick dencken.

Trewes. Hâdden se man noch een kleen Bieleken
ihövet, wi hadden se ock wat vertellen wullen dar-
âwer se dat Hartken im Liewe hâdde hippeln söllen.

Der Wirth. Dat mot wat lustiget sin! Och
segt my et doch ock, dat ick se wat vertellen
kan wenn se wedder koamen.

Trewes. Wy hebben rechte Koater Jacht gehad,
met Springefelden, de uns ut Broder Ostens
Goorten jaen sülde! Siene Jünckskens de he by
sief hadde, saen recht scheckigt ut; de een hadde
eenen bluen Riddel an, de annere een witten, de
dritte een funterbunten an, un de Peerefnechte
hadden groote wiede Fischersteweln, as de Bod-
derfâtter an; egliche hadden lange Broatspeete,
as wenn se up de Paddenjagd gaen wulden. Eht

tom Koppewaschen foam, do hadden se unbân-
dick groote Mûler, un eglicke leeten sich goar
verluden, et verlohten sich nich de Wîdhe, dat
se sich met uns afgâwen.

Der Wirth. Wat gilts een Diner, jy werren
se de groote Mûler gestropt hebben?

Trewes. So wat! Jy hâhden ju puëflick lacht,
wenn jy dat Keckelspeel met aneseen hâhden!
So droade as man eener eene Ohrfige krigde,
so lôpen de annern rûckut, und schregen as
wenn de Hâlse all half af weeren. De Peere
Knechte schmeeten de groote Broatspiete, met
samt de groote Steweln tom Henger, un lôpen
braf daervan as de Knwitte! Et was nich
anners as wenn se recht upt loopen uteleert
weeren, se inuackten glicck Sprünge, as de
halwe Sturwe lang.

Der Wirth. Dat mut lustick uteseen hebben!
Jy werren also woll nich veele by de Kartuse
gekreen hebben?

Trewes. Jo! jo! eglicke, de so wat upt Inge-
nien kriegt hebben, oder de sich Disteln in de
Beneckens treden, un sich in de Strûcker ver-
kroapen hadden.

Der Wirth. Met de hâdde ick my ock dat
Drancfgeld woll nich mügt deelen.

Trewes. Worümme nicht? We hâdde se wol-
len wat to Leede doen? dat weere groot Sünne
west. Se daden jo so klâklick, dat sich en
Steen in de Eere hâdde erbarmen mügt.

Der Wirth. Ha ha! hadden se nu dat groot-
sprecken vergeeten. Wenn doch alle Grootmû-
ler met gliccker Münse betoalt wûrren!

Tre-

Trewes. Man Geduld! Upgeschowen is nich
upgehoven, met de Tied fall ock wol Noath
daerto werren.

Fünfter Auftritt.

Jermies, Muhme Tillacks, und Nickel
Hincmar.

Jermies. Nu, Muhme Tillacks is jue Wunsch
in etropen, Schwaer Runke un Ißenbart hebben
t'war tüchtick schwöten möten, awers se sin doch
enlick befriet worren, un den sin wie all to hope
up Naber Glincken lot gegaen un hebben siene
Lüde so lange rümmer tummelt bes dat wie se
bes midden in 'en Koolgoorten an dat schöne
groote Goorten-Huß ranner trewen.

Muhme Tillacks. Ach! Frede! äwer Frede! Nu
will ick ock twee groote schöne Waschlichter
in de Kerke schenken! Nu wü gink et denn
wieder?

Jermies. Se mackten een grooten Graben für
sick, un wi desglifen.

Muhme Tillacks. Worüm mackten jy den ock een
Groawen.

Jermies. J darüm, dat wie eslickte von unse Lüde
entleenen funden.

Muhme Tillacks. Woto den dat.

Jermies. J, doar hadden sick ehilck van Glin-
ckens Lüde affiets innen Keller vefroapen de
füllen se utschmoken, et woårdte uck nich lange,
so woaren se daermet farticke, un den gingen wy
tosoamen up de annere loß un jagden se ut' en
Groawen ruter.

Muhme

Muhme Tillacks. Avers da werd et braav Büelen up de Köppe set hebben?

Jermies. Jo frylick! one wat plegt et woll nich af to gaen. Se Schmeeten braav um sich rümmer und da mak mengener een Horcks afgkriegt hebben, avers dat schoad nich; se hebben uns doch Plas maken, un uns dat schüne Goorten-Huß daerto invümen möten.

Muhme Tillacks. Nu, hebben wy gewonnen Speel, Zy hebben dat wedder innebracht, wat Springefeld versien, de hät quoadde Sprünge mak.

Jermies. Domet weeren se sich ewen nich meh sehre bred moaken! un wenn Flink met de annerthalf Püpfens anestoaken künt de he noch by sich häd, de sin man een Morgen-Brod!

Muhme Tillacks. Jo! Jo! Nu willen wy den Starkop so kleene moaken, dat he by uns so Howe deenen fall! Avers vörn Schlag, wat künt den da vörn Geipenste um unsen Thun rümmer geschleeken? de siet jo so kumsus ut, as 'n Struckröwer.

Jermies. J, dat is Nickel Hincmar!

Muhme Tillacks. Wat mac de brengen? he hengt jo den Kop, as de Gänse, wenn se Modder in de Daren hebben wo't man nich wedder happert!

Jermies. Jck denke jo nich! dat is nich möglick!

Nickel Hincmar. Gooden Dag, Muhme Tillacks!

Muhme

Muhme Tillacks. Grooten Dank, Hincmar!
 wat is? bistu krank? dau siest jo ut, as wenn die
 de lewe Gott nich meh helpen wulle.

Nickel Zinckmar. Och spaast mant nich! et seht
 met uns ut dat Gott erbarm! wy hebben so
 veele Schlae gefregen as wy nich Hoare up 'en
 Koppe hebben.

Muhme Tillacks. Wat? haly Himmel wo werd
 my! wat? Schlae? Och! holt my, holt == holt
 mi == ick == Och ==!

Jermies. Greete! Greete! Schwinn! schwinn,
 brengt de Suerpulle oders 'n Pott vull frisch
 Woater! de Frue ward schlim!

Nickel Zinckmar. Och Scum! hädde ick doch
 stille schween!

Jermies. Jo frylic hädst du beeter daen, du
 dummet Rieken! du makst dat Dink glic gar
 to gefärlif.

Nickel Zinckmar. Och ick hebbe jo kum dat hun-
 nerste Deel gefegt!

Jermies. Kumm man, kumm met in to Kobes
 Ranken, eher se sich wedder verhoalt, de werd
 dat Dink schon wedder eene annere Farbe anto-
 strieken weten; wenn he to Muhme Tillacks
 kummt. Avers wat is ju denn weddersoaren,
 dat du soone jämmerlicke Gebeeren makst?

Nickel Zinckmar. Och wy hädde uns innebild,
 de Flink hädde kum noch annedthalf quoade
 Jungns by sich, de wy met de Darsten Bloase
 wegjaen; oders wo se sich noch veele musif
 moacken, met Hueth un Hoare upfreeten wül-
 len. Avers dat Blärfen häd sich umekehrt;
 wy

wy sin so betoald worren, dat wy lange dran denken waren. Dat mach de Henger weeten, wo by Flinken glicke de Offen-Jungens un Peere-Knechte wedder he koamen! de möten wassen as de Pilze, süst kan ick's nich begriepen.

Sechster Auftritt.

Kobes Ranze, Nickel Hincmar und
Jermies.

Kobes Ranze. Wellkoamen alle twee beede! Ick hebbe ju schon 'ne Viele toeseen; wat schnoaken jy denn met enanner, jy schüddeln jo immers de Köppe daerto.

Jermies. Nau is goader Noath dier! Hincmar brengt uns schlechten Troast! de is 'n Hiobs-boode.

Kobes Ranze. Na dau bis doch immer de hincckende Boode! Dau brengst doch nimmerdaer nich wat goods.

Nickel Hincmar. An my liegt 't nich! Ick wulle ock lewers wat goodes brengen as wat schlims.
Awers = =

Kobes Ranze. Awers = = Segge doch man wat is den?

Nickel Hincmar. 't is verby met uns! Alle unse Freede un alle unse Wöge is ümsüßt!

Kobes Ranze. Wat? vörby? All unse Freede ümsüßt? wo geit dat to!

Nickel Hincmar. Dat weeten wy alleene nich. Ick hebbe miene egene Insälle daerby. Et is nich anners

anners as wenn wy keen Glücke und Säden hebben sülden.

Kobes Range. Awers unse Lude sin doch noch in 'en Goordten drinne?

Nickel Zinckmar. Jo! Jo! Et sien 'er naug drinn, awers de werren woll so ball nich wedder ruter foamen und de sick in dat grbate Goordten-Huß un in den Keller verkroapen hebben de ward de Angst-Schweed recht ruter breeken, denn Flinkens siene Lude de hebben sich uteloasten se wellen um dat Goordten-Huß Füer moaken un se so utschmoocken dat se nich anners as de Broathering utseen sälen, de weeren woll schlecht von de Fechtschoole foamen un dat Bad vollends betoalen möten.

Kobes Range. Ko; Strecke un keen Enne! Ehr had ick my den Himmels Infall vermodet, as derglieken Fitalitäten.

Siebender Austritt.

Der Wirth und Trewes.

Trewes. Na! Krogvader, wu hält et? hebbn jy nisch mie ehört? Hebbn de (jy weeten woll) ju nich wedder broav Wind vör moakt.

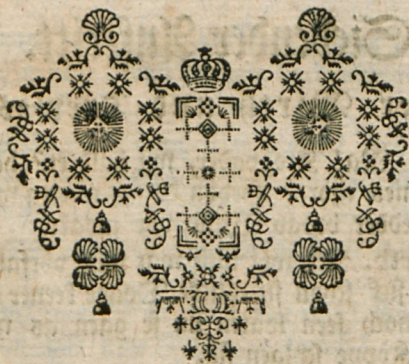
Der Wirth. Jek wöt nich wat mut vörfallen sin, et had sick schon sit ehliche Doage keener by uns hören noch seen loaten un se gaen as wenn se an de Köppe schlaen sin.

Trewes. Se hebben ock Ursacke daerto; dat groot proalen is se so wat innedrückt worren, se weren 't sick nich berümen, wü wy se de Pelsche utewaschen hebben.

Der

Der Wirth. Ha! Ha! drüm wust ick nich
woarüm se so ducknäckig vörby schleeken, as wenn
se de groote Hund gebäten hädde.

Trewes. Jo! Jo! da werd manger wat afkreen
hebben dat he gerne anneren aberloaten hätte.
Dat Gerichtken dat se uns toedacht, damet
hebben wy se selbst bewirdt, wy hebben se
pechert dat se hädde mügt de Schoe verlöh-
ren. De meesten hebben wy by de Kartuse
kriegt un de annern löpen ut'n Goorten ruter,
dat keener wuste, wo se stoaven oder floaen
woaren, vör de Hand werren se sück woll nich
gelusten loaten wedder antobieten, un wo se noch
eenmoahl de Moahltied so dier betoalen möten,
so weeren se sück allehand nah gevoadе woll den
Eppetiet nah de Hunne Plumen un Borsdörper
Neppel vergaen laten.

Ms 2504

ULB Halle

3

004 950 984

ms

5

Viertes
 Ernsthaftes
 und
 vertrauliches
 Bauren-Gespräch
 gehalten
 zu S.

7 5 7.

